

31991L0671

L 373/26

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.12.1991.

PADOMES DIREKTĪVA

(1991. gada 16. decembris)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz obligātu drošības jostas izmantošanu transportlīdzekļos, kas sver mazāk nekā 3,5 tonnas

(91/671/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 75. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā tiesību akti par obligātu drošības jostas izmantošanu ievērojami atšķiras dažādās dalībvalstīs; tā kā tādēļ ir jāsaskaņo to obligātā izmantošana;

tā kā būtu jāsaskaņo obligāta drošības jostas izmantošana transportlīdzekļos, kas sver mazāk nekā 3,5 tonnas, lai garantētu satiksmes dalībniekiem lielāku drošību;

tā kā Direktīvas 76/115/EEK ⁽⁴⁾ un 77/541/EEK ⁽⁵⁾ skar tehniskās prasības mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz drošības jostām, nevis drošības jostas izmantošanu;

tā kā Padomē sanākušie Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvji 1984. gada 19. decembra rezolūcijā ⁽⁶⁾ apņēmas nodrošināt ceļu satiksmes drošības pasākumu ātru pieņemšanu un aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumus;

tā kā Eiropas Parlamenta rezolūcijās par ceļu satiksmes drošību ⁽⁷⁾ ieteikts, lai drošības jostu izmantošana būtu obligāta visiem pasažieriem, ieskaitot bērnus, visos pasažieru transportlīdzekļu sēdekļos (izņemot sabiedrisko pasažieru transportlīdzekļus) satiksmes laikā;

tā kā būtu jāparedz bērna piesprādzēšanas sistēmas obligāta izmantošana sēdekļos, kas aprīkoti ar drošības jostu;

tā kā, kamēr nav saskaņoti bērna piesprādzēšanas sistēmu standarti, visām dalībvalstīm ir jāatzīst tie standarti, kas atbilst dalībvalstu noteiktajām prasībām;

tā kā pētījumi liecina, ka nepiesprādzējies pasažieris aizmugurējā sēdekļi ir gandrīz tikpat apdraudēti kā priekšējā sēdekļi un ka aizmugurējā sēdekļa pasažieris, kas neizmanto jostu, palielina priekšējo sēdekļa pasažieru risku gūt traumas; tā kā tādējādi varētu vēl vairāk samazināt nāves un traumas gadījumu skaitu, ja aizmugurējos sēdekļos būtu obligāti jāizmanto drošības josta;

tā kā, nosakot datumu, kurā stājas spēkā šajā direktīvā minētie pasākumi, būtu jāparedz laiks vajadzīgo īstenošanas noteikumu izstrādāšanai, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kurās vēl nepastāv noteikumi šajā jomā,

⁽¹⁾ OJ C 298, 23.11.1988., 8. lpp. un OV C 308, 8.12.1990., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 96, 17.4.1989., 220. lpp. un OV C 240, 16.9.1991., 74. lpp.

⁽³⁾ OV C 159, 26.6.1989., 52. lpp. un OV C 159, 17.6.1991., 56. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 76/115/EEK (1975. gada 18. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostu stiprinājumiem (OV L 24, 30.1.1976., 6. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/629/EEK (OV L 341, 6.12.1990., 14. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 77/541/EEK (1977. gada 28. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu drošības jostām un piesprādzēšanas sistēmām (OV L 220, 29.8.1977., 95. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/628/EEK (OV L 341, 6.12.1990., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV C 341, 21.12.1984., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 104, 16.4.1984., 38. lpp. un OV C 68, 24.3.1986., 35. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šo direktīvu piemēro visiem satiksmei paredzētiem M_1 un M_2 kategorijas (tikai ne attiecībā uz aizmugurējiem sēdekļiem un transportlīdzekļiem, kuru maksimālais pieļaujamais svars pārsniedz 3,5 tonnas, kā arī tiem, kuros īpaši paredzētas stāvvietas pasažieriem) un $N1$ kategorijas (tikai ne attiecībā uz aizmugurējiem sēdekļiem) mehāniskiem transportlīdzekļiem, kas definēti Direktīvas 70/156/EEK ⁽¹⁾ I pielikumā, kam ir vismaz četri riteņi un kuru maksimālais paredzētais ātrums pārsniedz 25 km/h.

2. Šajā direktīvā:

- 1) “drošības josta (josta)” ir siksnu komplekts ar aizslēgu, spriegotājiem un fiksētājiem, ko var piestiprināt mehāniska transportlīdzekļa iekšpusē un kas paredzēts, lai pasargātu tā lietotāju no traumām, ierobežojot viņa ķermeņa kustīgumu transportlīdzekļa sadursmes gadījumā vai tam strauji samazinot ātrumu; šādu komplektu parasti dēvē par “drošības jostas komplektu”, šis termins aptver arī visas enerģijas slāpēšanas ierīces vai jostas pievilkšanas ierīces;
- 2) “piesprādzēšanās sistēma” ir sistēma, kas sevī ietver transportlīdzekļa korpusam attiecīgā veidā piestiprinātu sēdekli un drošības jostu, kam vismaz viens stiprinājums atrodas sēdekļa korpusā;
- 3) “sēdekļis” ir konstrukcija, kas kopā ar pārvalku veido vai neveido vienotu struktūru ar transportlīdzekļa korpusu un nodrošina sēdvietu vienam pieaugušam cilvēkam; šis termins attiecas gan uz atsevišķiem sēdekļiem, gan uz sola daļu, kas paredzēta vienai personai.

2. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka satiksmes laikā vadītājs un pasažieri, kas aizņem sēdvietas 1. pantā minētajos transportlīdzekļos, piesprādzējas ar drošības jostu vai izmanto apstiprinātu piesprādzēšanās sistēmu, ja šiem sēdekļiem ir šāds aprīkojums. Aizmugurējos sēdekļos sēdošajiem pirmām kārtām jāizmanto šādi aprīkoti sēdekļi.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu (OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 87/403/EEK (OV L 220, 8.8.1987., 44. lpp.).

Dalībvalstis nodrošina to, ka bērni, kas nav sasnieguši 12 gadu vecumu un ir augumā īsāki par 150 cm, pārvietojoties šādos transportlīdzekļos un aizņemot sēdekļus ar drošības jostu, izmanto apstiprinātu piesprādzēšanās sistēmu, kas piemērota bērna augumam un svaram. Šie sēdekļi ir izmantojami pirmām kārtām.

Piesprādzēšanās sistēmu, ko apstiprinājusi kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, atļauj izmantot arī citas dalībvalstis.

3. pants

Šīs direktīvas noteikumi attiecas arī uz tiem vadītājiem un pasažieriem, kas satiksmei Kopienā izmanto transportlīdzekļus, kuri reģistrēti trešā valstī.

4. pants

1. Atkāpjoties no 2. panta otrās daļas, dalībvalstis savā teritorijā var atļaut bērniem vecumā no trim gadiem, viņiem aizņemot sēdekli transportlīdzeklī, kas minēts 1. pantā, izmantot drošības jostu vai citu piesprādzēšanās sistēmu, kura apstiprināta pieaugušajiem.

2. Dalībvalstis savā teritorijā un saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktajiem nosacījumiem pieļauj, ka bērni vecumā līdz trim gadiem, viņiem aizņemot aizmugurējo sēdekli, var arī neizmantojot savam augumam un svaram piemērotu piesprādzēšanās sistēmu, ja šos bērnus pārvadā transportlīdzeklī, kas nav aprīkots ar šādu sistēmu.

5. pants

Personas, kurām kompetentās iestādes ir izsniegušas atbrīvojuma izziņu, kas balstās uz nopietniem medicīniskiem apsvērumiem, atbrīvo no 2. pantā noteiktā pienākuma. Jebkura medicīniska izziņa, ko izdevušas kompetentās iestādes vienā dalībvalstī, ir derīga arī jebkurā citā dalībvalstī; medicīniskajā izziņā jānorāda tās derīguma laiks, un tā pēc pieprasījuma jāuzrāda jebkurai pilnvarotai personai saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kas ir spēkā katrā dalībvalstī. Tajā ir jābūt šādam simbolam:

6. pants

Dalībvalstis ar Komisijas piekrišanu var piešķirt atbrīvojumus, kas nav norādīti 5. pantā,

- ņemot vērā konkrēto fizisko stāvokli vai īpašus apstākļus, kas ierobežoti laikā,
- nodrošinot dažu nodarbošanās veidu efektīvu veikšanu,
- ļaujot policijai, apsardzes dienestiem un avārijas vai ātrās palīdzības dienestiem netraucēti pildīt savus pienākumus.

7. pants

Komisija līdz 1994. gada 1. augustam iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, jo īpaši lai noskaidrotu nepieciešamību pēc stingrākiem drošības pasākumiem un pēc daudz ciešākas saskaņošanas. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus, par kuriem Padome iespējami īsā laikā pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

8. pants

1. Pēc apspriešanās ar Komisiju dalībvalstīs līdz 1993. gada 1. janvārim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi šīs direktīvas izpildei. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstīm pieņemot šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kādā veidā izdarīt šādas atsauces.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1991. gada 16. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
H. MAIJ-WEGGEN